

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Карнобат, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Административно
наказателно дело № 20222130200251 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН , като е образувано по повод подадената жалба от Община Карнобат чрез нейният законен представител – Г.Д. Кмет на същата Община Карнобат против наказателно постановление № НЯСС- 129 от 04.07.2022 година на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор с което на горепосочения жалбоподател за извършено административно нарушение по чл. 190 а ал. 2 от Закона за водите е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 201 ал.12 от Закона за водите и чл. 200 ал.1 т.39 от Закона за водите .

Жалбоподателят посочен по- горе е останал недоволен от така наложеното му административно наказание , като същият в жалбата си твърди , че горепосоченото обжалвано от него наказателно постановление било издадено като противоречащо на процесуалния закон – ЗАНН и като такова се явява незаконосъобразно и затова моли съдът с решението си по настоящото дело да отмени същото обжалваното от него наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят посочен по- горе редовно призован се явява неговия процесуалният си представител адв. К. който

поддържа жалбата и моли съдът да отмени издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно .

За административнонаказващия орган редовно призован не се явява неговия процесуален представител в съдебно заседание , като същият взема категорично становище с приложеното становище по така подадената срещу издаденото наказателно постановление жалба, като счита същата за неоснователна и моли съда да я отхвърли като такава .

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по време на съдебното следствие доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното от жалбоподателя Община Карнобат наказателно постановление № НЯСС - 129 от 04.07.2022 година на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор е издадено въз основа на АУАН № 06-001 от 05.01.202 година който констатира за извършено административно нарушение от жалбоподателя което се изразява в следното , че на 11.11.2021 година при извършена проверка на язовир Беш тепе , находящ се в поземлен имот № 77089.210.227 в землището на село Х. , Община Карнобат , собственост на Община Карнобат по акт за публична общинска собственост № 197 / 19.06.1998 г. за което е съставен КП № 06-01-151 от 11.11.2021 г. се установило чрез оглед и обход на малка язовирна стена и съоръженията към нея и преглед на документацията от експлоатацията е установено наличие на храстовидна растителност по въздушния откос на язовирната стена, възпрепятстващ огледа на същата язовирна стена и своевременното установяване на неизправности по същата , като по този начин не е изпълнено от собственика на същия язовир – Община Карнобат задължителните предписания , дадени му в констативен протокол № 06-01-73 от 02.06.2021 г. на Главна дирекция Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях , а именно – да се премахне храстовидната растителност по въздушният откос със срок за изпълнение 27.09.2021 година с което негово извършено деяние е нарушил разпоредбата на чл.190а ал.2 от Закона за водите която задължава собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях да изпълняват дадените им предписания по чл.190 а ал.1 т.3 от Закона за водите като затова му е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 200

ал.1 т.39 от същия закон .

В съдебно заседание видно от събраните по делото писмени доказателства – констативен протокол № 06-01-73 от 02.06.2021 г. на ДАМТН – Главна дирекция надзор на язовирните стени и съоръженията към тях от огледа на язовирната стена и съоръженията към нея на процесния язовир и констативен протокол № 06- 01-151 от 11.11.2021 година на ДАМТН – Главна дирекция надзор на язовирните стени и съоръженията към тях пак за извършена втора проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея на същия процесен язовир е че на 02.06.2021 г. е извършена проверка на процесния язовир Беш тепе , находящ се в поземлен имот № 77089.210.227 в землището на село Х. , Община Карнобат , собственост на Община Карнобат по акт за публична общинска собственост № 197 / 19.06.1998 г. като при него са се установили наличие на храстовидна растителност по въздушния откос на язовира и е дадено предписание на собственика Община Карнобат да я премахне в срок до 27.09.2021 година., което същият не е сторил и на 11.11.2021 година при извършената втора проверка на същия обект – процесния язовир за техническото състояние и експлоатационната годност на язовирната стена и съоръженията към нея се е установило , че същите предписания не са изпълнени и затова му е съставен процесния АУАН за извършено нарушение от жалбоподателя въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление, като му е дадено и ново предписание – да се подравни и хоризонтира короната на язовирната стена в срок до 03.05.2022 г. .

В съдебно заседание са разпитани като свидетели лицата В. А. , М. К. и П. С. от които първите двама са свидетели очевидци на извършеното от жалбоподателя адм. нарушение и които потвърждават за извършеното адм. нарушение от жалбоподателя т.е че не е извършил изпълнение на задължителното предписание дадено му с КП № 06-01-73 от 02.06.2021 г. в указания срок до 27.09.2021 г. .

Преценявайки всички актове по адм.наказателната преписка , съдът намира , че при ангажирането на адм. наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати нарушения на изискванията на ЗАНН , същите са издадени от компетентните затова органи и в съответната писмена форма , съдържат всички необходими реквизити по чл. 42 и чл. 57 и сл. от ЗАНН, описано е

точно адм. нарушение извършено от жалбоподателя , посочени са точно нарушените законови разпоредби от Закона за водите от страна на жалбоподателя ,извършеното от жалбоподателя деяние е подведено точно под хипотезата на съответната наказваща правна норма на Закона за водите което показва , че адм. наказващия орган точно е приложил и материалния закон. С оглед на това , че само от показанията на разпитаните по делото свидетели А. и К. се установи неизпълнение на даденото на Община Карнобат предписание в горепосочения констативен протокол , а не се ангажираха никакви други доказателства опровергаващи твърденията на същите свидетели , които показания са и обективирани с констативен протокол № 06- 01-151 от 11.11.2021 година на ДАМТН – Главна дирекция надзор на язовирните стени и съоръженията към тях, сочи, че жалбоподателят е извършил приписването му адм. нарушение за което правилно и законосъобразно му е наложено процесното адм. наказание в най-минималния му размер – имуществена санкция в размер на 1000 лв. Тука следва да се добави от съда , че се явява неоснователно възражението на жалбоподателя , че адм. наказващия орган неправилно и в нарушение на процесуалния закон –ЗАНН е осъществил цялото адм. наказателно производство спрямо Община Карнобат за неизпълнението на предписанията които са му дадени с Констативния протокол № 06-01-73 от 02.06.2021 г. на ДАМТН – Главна дирекция надзор на язовирните стени и съоръженията към тях до дата 28.06.2019 г. след изтичането на горепосочения преклузивен срок по чл. 34 ал.1 от ЗАНН за съставянето на АУАН , като се има в предвид , че е изтекъл 3 – месечния срок от срока определен по горепосочения КП – 27.09.2021 г. . Това е така тъй като видно от тълкувателно постановление № 1 от 27.05.2015 г. на ВКС по тълк. дело № 1 / 2014 г. на ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВКС е че същият срок не е преклузивен , а давностен по своята същност и за него съдът следи служебно.В чл. 34 ал.1 от ЗАНН е посочено изрично и точно , че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението . В константната съдебна практика и в други две тълкувателни решения – тълкувателно решение №48 от 28.12.1981 г. по н.д. № 48 / 81 г. на ОСНК и тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г., ОСС, I и II колегия е че моментът на

преценка на обстоятелствата – има ли данни за извършено административно нарушение и кой е неговият автор, е обективен и това е момент, регламентиран от законодателя в [чл. 34, ал. 1 ЗАНН](#). Административнонаказателното преследване се изключва по давност, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а не от момента, в който е съществувала възможност той да бъде открит, или пък от момента, в който горестоящ в йерархията на администрацията орган е счел, че е налице осъществено нарушение от точно определен нарушител. По смисъла на [чл. 34, ал. 1 ЗАНН](#) откриване на нарушителя значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно -административнонаказващия орган) или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието. По този начин разпоредбата на [чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН](#) постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, като този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Неговото бездействие повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на акта. В случая Констативния протокол № 06-01-151 / 11.11.2021 г. показва, че нарушението е открито по време на същата извършена проверка на дата 11.11.2021 г., а АУАН е съставен 05.01.2022 г. в 3-месечния срок по [чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 от ЗАНН](#) и по този начин съставянето на същия АУАН е в горепосочения давностен срок и затова същият се явява законосъобразно съставен. Затова това възражение за незаконосъобразност на съставения АУАН като неоснователно следва да бъде отхвърлено.

Следва да се добави, че жалбоподателят твърди, че извършеното от него деяние се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и като не е изложил мотивирана преценка за липса на основание за приложение на

разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН адм. наказващия орган е нарушил закона . Освен това тъй като адм. наказващия орган е направил извод в противна насока , то същият извод се явявал необоснован, като на това основание се претендира отмяна на наказателното постановление. Съдът намира, че следва да разгледа и това направено възражение от жалбоподателя с оглед на това дали случая е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН съобразно събраните по делото доказателства и понеже административнонаказващия орган не е приложил същата разпоредба , то съдът след като намери, че са налице предпоставките за това , само на това същото основание да отмени наказателното постановление, поради издаването му в противоречие на закона. Съдът намира, че преценката на административнонаказващия орган за „ маловажност „ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН на извършеното от жалбоподателя се прави по законосъобразност и това същото подлежи на съдебен контрол и тъй като това – преценката дали случая е маловажен и дали това е преценено по законосъобразност от адм. наказващия орган, подлежи на съдебен контрол от страна на настоящия съд тъй като последния е инстанция по съществото на спора . Дали случая е маловажен съдът се ръководи от нормата на чл. 93 т.9 от ДР на НК , а дали случаят е малозначителен се ръководи от нормата на чл. 9 ал.2 от НК към която препраща разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН , като в случая и двете разпоредби – тази на чл. 9 ал.2 от НК и тази на чл. 28 от ЗАНН са обстоятелствата изключващи отговорността са приложими и към административнонаказателния процес. Затова същите норми са обстоятелства изключващи отговорност вкл. и адм. наказателната по отношение на жалбоподателя. Като съобрази доказателствата по делото настоящия съд намира, че в случая не следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН тъй като случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН понеже адм. нарушение е общественоопасно по смисъла на чл. 10 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН тъй като в случая се касае за отношения свързани с поддържане на техническата изправност на язовирни стени и съоръженията към тях носещи при неизправност възникването на непосредствена загуба на човешки живот и здраве или увреждане или погиване на околна среда или имущество . В случая вмененото в тежест на жалбоподателя адм. нарушение е формално , на просто извършване и законът е постановил, че само с осъществяването от жалбоподателя бездействие в определения от закона срок е достатъчно само неговото

наличие респ. извършване, за да възникне съответната административнонаказателна отговорност на жалбоподателя , тъй като в случая са увредени важни държавни и обществени права свързани със защита на опазването на определени човешки права и имуществени интереси на Държавата и съответно установения в страната правов ред . Затова и в случая съдът намира, че извършеното от жалбоподателя е адм. нарушение и не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не може да се отмени и на това искано от жалбоподателя основание процесното наказателно постановление.

Безспорно е установено , че жалбоподателят е извършил процесното адм. нарушение , както бе посочено по- горе и този факт се подкрепя от събраните по делото доказателства , вкл. писмени и гласни , като този извод на съда не се опровергава от никакви събрани по делото доказателства . По този начин съдът намира, че жалбоподателят е извършител на процесното адм. нарушение, като в случая адм. наказващия орган правилно му е наложил горепосоченото адм. наказание за това извършено от него адм. нарушение в минималния размер .

С оглед на гореизложеното съдът намира, че не са налице твърдяните от жалбоподателя незаконосъобразности на процесното наказателно постановление обжалвано от него и поради това , че същото се явява напълно законосъобразно , то следва да бъде потвърдено изцяло от настоящия съд.

По разноските: В съдебно заседание АНО претендира да му се присъдят разноски по настоящото дело на основание чл. 63д ал.4 от ЗАНН. С настоящото си решение съдът приема , че процесното наказателно постановление се явява напълно законосъобразно и като такова следва да потвърдено изцяло . По този начин на адм. наказващия орган следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение , следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д ал.5 от ЗАНН , съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело , определен по реда на разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ . Съгласно чл. 27 е от

Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. . С оглед фактическата и правна сложност на делото , съдът стигна до извода , че за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на адм. наказващия орган следва да се присъди и определи възнаграждение в размер на 100 лв..

С оглед на отхвърлянето изцяло на така подадената от жалбоподателя жалба срещу процесното наказателно постановление , въпреки поискване от страна на жалбоподателя на направените от него съдебни разноси по делото и въпреки представените по делото писмени доказателства , че са направени такива , съдът намира , че такива не се дължат на жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното Карнобатският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № НЯСС – 129 от 04.07.2022 година на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор което е издадено въз основа на АУАН № 06-001 от 05.01.2022 година срещу Община Карнобат , с което на същата за извършено административно нарушение по чл. 190 а ал.2 от Закона за водите е наложено административно наказание -имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 201 ал.12 от Закона за водите и чл. 200 ал.1 т.39 от Закона за водите , като напълно законосъобразно.

ОСЪЖДА Община Карнобат да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 лв. представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по настоящото а.н. дело № 251 / 2022 г. по описа на Районен съд Карнобат.

Отхвърля искането на Община Карнобат за осъждането на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор да ѝ заплати направените от нея съдебни разноси по настоящото дело , като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____